

Wiadomość tygodnia

Prymas Polski u chrystusowców w Dniu Migranta i Uchodźcy

Do modlitwy za wszystkich, którzy z różnych względów opuścili swoją Ojczyznę zachęcał dziś w Poznaniu prymas Polski abp Józef Kowalczyk. Metropolita gnieźnieński odprawił w Domu Głównym Towarzystwa Chrystusowego dla Polonii Zagranicznej Mszę św. z okazji 99. Dnia Migranta i Uchodźcy.

W homilii abp Kowalczyk nawiązał do hasła tegorocznego Dnia: „Migracje: pielgrzymka wiary i nadziei”. Jak mówił „temat ten ma swoją szczególną wymowę, przeżywamy bowiem Rok Wiary, który zaprasza nas do pogłębienia naszej osobistej wiary i zacieśnienia relacji z Bogiem”.

Prymas podkreślił również, że doroczny Dzień Migranta i Uchodźcy jest szczególną okazją do refleksji nad współczesnymi wyzwaniami. Jest również zachętą do modlitwy za tych, „którzy z różnych względów opuścili swoje Ojczyzny”.

„Ojczyzna – to słowo bliskie każdemu z nas. Przywodzi na myśl dom rodzinny, daje poczucie bezpieczeństwa, tego bezpieczeństwa, którego ludzie przebywający na obczyźnie często są pozbawieni. Ileż wysiłku trzeba włożyć, aby znaleźć tam miejsce dla siebie, aby dostosowując się do nowego otoczenia, nowych obyczajów, nie odciąć się równocześnie od własnych korzeni” – mówił prymas wskazując na cenną i ważną misję, jaką w tym względzie spełnia duszpasterstwo emigracyjne nieustannie dbając o dobro duchowe tych, którzy są z dala od swojej „Ziemi”.

„Myślę tutaj również o duszpasterstwie polonijnym, które od tak dawna służy naszym rodakom na wszystkich kontynentach” – dodał hierarcha.

Metropolita gnieźnieński nawiązał także do papieskiego orędzia na 99. Światowy Dzień Migranta i Uchodźcy. „(...) wiara i nadzieja tworzą w sercach licznych migrantów nierozzerwalną jedność, rodzącą się od momentu pojawienia się w nich pragnienia lepszego życia, połączonego



często z chęcią pozostawienia za sobą «rozpaczy» wynikającej z niemożliwości budowania przyszłości” – przywołał słowa papieża prymas Polski.

„Niech te słowa będą dla nas zachętą do modlitwy za wszystkich migrantów i uchodźców, aby w ich sercach nigdy nie zabrakło tej wiary i nadziei. Niech ten dzień pobudzi nas do jeszcze większej solidarności i miłości braterskiej wobec nich, aby podczas swojej migracyjnej pielgrzymki nie stracili okazji do spotkania Boga i do rozpoznania Jego oblicza w naszych gestach dobroci” – mówił abp Kowalczyk.

Prymas wyraził również radość ze spotkania z poznańską wspólnotą Towarzystwa Chrystusowego.

„Na ręce Przełożonego Generalnego składam wyrazy uznania Towarzystwu Chrystusowemu za to, że w duchu wierności charyzmatowi niesie posługę duszpasterską naszym rodakom w różnych krajach świata. Dziś cały dorobek Waszej ofiarnej pracy składam na ołtarzu eucha-

rystycznym, jako nasz wspólny dziękczynny dar ofiarny, prosząc Boga, aby go przyjął i uczynił z niego miłą sobie ofiarę, a całą wspólnotę Towarzystwa Chrystusowego darzył nadal swoim błogosławieństwem” – mówił na koniec prymas.

Listy z życzeniami i wyrazami pamięci nadesłali także: metropolita poznański abp Stanisław Gądecki, sekretarz generalny KEP bp Wojciech Polak oraz bp Ryszard Karpiński, były Delegat KEP ds. Duszpasterstwa Emigracji Polskiej.

Dzień Migranta i Uchodźcy obchodzony jest w Kościele katolickim w drugą niedzielę po uroczystości Objawienia Pańskiego. Jak wskazuje instrukcja Papieskiej Rady ds. Duszpasterstwa Migrantów i Podróżujących z 1978 r., dzień ten jest pomyślany jako „okazja dla pobudzenia wspólnot chrześcijańskich do odpowiedzialności wobec braci migrantów oraz do obowiązku współdziałania w rozwiązywaniu ich różnorodnych problemów”. Za: www.deon.pl

Nowy przełożony Opactwa benedyktyńców w Tyńcu

W drugim tygodniu stycznia w tynieckim klasztorze odbyły się wybory opackie. O. Bernard Sawicki OSB, wybrany opatem w 2005 roku, zakończył ośmioletnią kadencję. Ponieważ podczas wyborów nie został wyłoniony żaden kandydat, dlatego, zgodnie z Deklaracjami Kongregacji Zwiastowania, P. O. Opat Prezes Ansgar Schmidt OSB w dniu 13 stycznia mianował Przeora Administratora na okres dwóch lat. Został nim **o. Konrad Małys OSB**, profes naszego opactwa.



W. O. Przeor urodził się w 1962 roku we Wrocławiu. Przed wstąpieniem do opactwa w Tyńcu studiował filologię polską na Uniwersytecie Wrocławskim. Pierwsze śluby złożył w roku 1990, zaś święcenia kapłańskie przyjął w roku 1998. Rekolekcjonista, kierownik duchowy, z zamiłowania liturgista. Pracował w wydawnictwie Tyńiec, przez wiele lat był bibliotekarzem, w latach 1999-2001 i 2002-2006 pełnił funkcję mistrza nowicjatu, pomagał tynieckiej fundacji w Bacúrovie na Słowacji. Jest wizytatorem Kongregacji Niepokalanego Poczęcia Benedyktyniek Mniszek w Polsce.
Za: www.tyniec.benedyktyni.pl

Sesja naukowa na temat wiary Św. Maksymiliana

8 stycznia przypadają 119. urodziny św. Maksymiliana. W związku z tą rocznicą, w sobotę w Krakowie, w klasztorze franciszkanów, gdzie żył i pracował o. Kolbe, odbyła się sesja naukowa. Poświęconą była wierze Świętego. Wiara była motywem zdobywania dusz dla Chrystusa przez Niepokalaną, do zakładania klasztorów, wydawnictw, do podejmowania nowych wyzwań. Do tego, co się stało w KL Auschwitz przygotowują się przez całe swoje życie – dowodził o. Piotr Bielenin.

Jak zauważył Dyrektor Instytutu Studiów Franciszkańskich i rektor Wyższego Semi-

narium Duchownego Franciszkanów o. Andrzej Zając, co do wiary św. Maksymiliana nikt nie miał wątpliwości. „Wiara bowiem nie jest niewidzialna. Wiare widać. Wiara jest widoczna w człowieku. Kiedy zaczynam wierzyć, to widać” – podkreślał o. Zając.

Lekarka Katarzyna Mistarz, która na zaproszenie organizatorów wzięła udział w panelu dyskusyjnym, mówiła, że wiara św. Maksymiliana przejawiała się w tym, co robił, że jego uczynki były potwierdzeniem, jak wierzył w Pana Boga, jaką miał z Nim relację. „Jego wiara prowokuje mnie, aby się przyjrzeć swojej wierze. Czy moje uczynki wypływają z wiary, czy są motywowane miłością do Pana Boga. Kiedyś tylko patrzyłam na świętego, a nie na tego, który go motywował do takiego, a nie innego życia” – wyznała pani doktor.

Inny panelista, inż. dr Antoni Zięba przyznał, że dla niego św. Maksymilian to „wzór człowieka wiary, zaufania, zawierzenia”. Dlatego każdy dzień kończy lekturą „Pism św. Maksymiliana”.

Prowincjał franciszkanów o. Jarosław Zachariasz, który otworzył sesję, prowadził panel dyskusyjny i wygłosił okolicznościowe kazanie, zaproponował wszystkim uczestnikom, aby skonfrontowali siebie z osobą św. Maksymiliana, z jego życiem, męczeństwem i świętością. Bo jak wytłumaczył, „nie ma innego sposobu na rozumienie własnej wiary, jak konfrontowanie jej z wiarą innych”. „Ta sesja powinna zostać otwarta, niedokończona, aby była przyczynkiem do konfrontacji naszej wiary z wiarą św. Maksymiliana” – zauważył prowincjał. Za: www.zakonfranciskanow.pl

Orszak Trzech Króli w Przemyślu

W wielu polskich miastach pojawiły się wczoraj orszaki Trzech Króli. Na ulice Przemyśla, oprócz Trzech Mędrow ze Wschodu, wyszedł orszak Aniołów. Królowie, jak wiemy, szukali Bożego Dziecięcia, by złożyć Mu dary. Ale zanim oni trafili do Betlejem, idąc za Gwiazdą, chóry Aniołów śpiewały nad Stajenką: „Chwała na wysokości Bogu, a na ziemi pokój ludziom dobrej woli”. I tę dobrą wolę wyraziło wczoraj ponad 1000 osób w Przemyślu, deklarując, że chcą nieść światu „anielską” dobroć. Było to celem wydarzenia, założonym przez główną organizatorkę, s. Barbarę Chrapek, michalitkę.

W role Trzech Króli wcielili się zakonnicy z przemyskich klasztorów: o. Paweł Ferko, proboszcz parafii karmelitów bosych, gwardian klasztoru franciszkanów-reformatów o. Tadeusz Pawłowicz i o. Daniel Książek ze wspólnoty franciszkanów konwentalnych. Uczestnicy Parady

wyszli z Rynku Starego Miasta, aby po przejściu ulicami starówki, znów powrócić na Rynek, złożyć pokłon Dzieciątku w szopce i dojść do sceny. Tam odbył się koncert kolęd oraz ogłoszenie wyników konkursu plastycznego na najpiękniejszego anioła. Dzieci odbierały nagrody z rąk Trzech Króli oraz bezpośrednio od niektórych sponsorów. Życzenia dla uczestników złożył prezydent Przemyśla Robert Choma, a w imieniu przełożonej generalnej siostrz michalitek, krótkie przesłanie dla zebranych oraz słowa życzeń wypowiedziała s. Dawida Ryll, sekretarka generalna.



Przemyśl, to miasto, które ma szczególny powód, by organizować anielskie orszaki. Tam, ponad 150 lat temu, objawił się młodemu gimnazjaliście Anioł Stróż Polski. Dzięki temu niezwykłemu spotkaniu młody Bronisław „wyruszył” na poszukiwanie Chrystusa. Wstąpił do Seminarium Duchownego w Przemyślu, przyjął święcenia kapłańskie, a potem poszukiwał miejsca, gdzie będzie mógł składać swoje życie w ofierze Bożemu Dzieciątku. I po wielu latach znalazł Miejsce k. Krosna. Tam otworzył ogromne zakłady wychowawcze i utworzył Zgromadzenia św. Michała Archanioła, którym powierzył misję służenia każdemu potrzebującemu dziecku. Dziś w Przemyślu, gdzie bł. Bronisław Markiewicz, spotkał się Aniołem Polski, jego duchowe córki, siostry michalinki, służą dzieciom prowadząc świetlicę, pracują w Domu Matki i Dziecka, a w pobliżu Przemyśla, w Prałkowcach, księża michalicy prowadzą Dom Dziecka.

Organizatorami Parady Aniołów byli: Katoicka Świetlica Profilaktyczno-Wychowawcza „Oratorium” w Przemyślu, Stowarzyszenie Terapii przez Sztukę „Katharis”, Wydział Kultury Urzędu Miasta Przemyśla, Muzeum Narodowe Ziemi Przemyskiej, PCKiN „Zamek” Radość, jaka towarzyszyła zebrany, dawała światło na drodze do Tego, który jest Samą Dobrocią i Miłością. Wskazywała na Boga. Potwierdziły się słowa bł. Urszuli Ledóchowskiej, że „Uśmiech jest nieraz tą gwiazdą, co błyszczący wysoko i wskazuje, że tam na górze bije Ojcowskie serce, które zawsze

gotowe jest zlitować się nad nędzą ludzką”

Ten uśmiech drogą wirtualną Organizatorzy pragną przesłać wszystkim sponsorom wydarzenia, zwłaszcza fundatorom nagród dla dzieci i młodzieży uczestniczących w konkursie plastycznym na najpiękniejszy wizerunek Anioła. Podziękowania kierują wobec: Posała RP Marka Rząsy, Posała RP Piotra Tomańskiego, Wydziału Edukacji, Wydziału Kultury, Wydziału Spraw Społecznych Urzędu Miasta Przemyśl, agencji ubezpieczeniowej „Warta”, firmy „Astra” z Przemyśla i P.Lilianna Lazarska (Galeria Lilu) z Zielonej Góry oraz Fundacja dla Dzieci Quovadis (Kanada). Wdzięczność wyrażają także wobec Pana Wójta z Medyki i Orkiestry Ochotniczej Straży Pożarnej z Medyki za muzyczne prowadzenie orszaku i uświetnienie tej uroczystości.

Za: www.michalutki.pl

Na Jasnej Górze rozpoczęły się „pawelki”

Na Jasnej Górze trwa nowenna ku czci św. Pawła I Pustelnika, patriarchy Zakonu Paulinów. Nowenna rozpoczęła się w sobotę, 12 stycznia i potrwa do 20 stycznia. Nabożeństwo popularnie zwane „Pawelkami” jest obchodzone w styczniu.

Na Jasnej Górze „Pawelki” mają szczególnie uroczysty charakter. Codziennie przez 9 dni o godz. 18.00 wszyscy ojcowie i bracia paulini gromadzą się w odświętionej i udekorowanej i oświetlonej Kaplicy św. Pawła I Pustelnika.

Celebrans w otoczeniu asysty i ministrantów po okadzeniu relikwii św. Pawła, wystawionych na ołtarzu, intonuje jeden z dwóch hymnów opowiadających o przesładowaniu chrześcijan mającym miejsce w czasie panowania rzymskich cesarzy Decjusza i Waleriana, i o życiu św. Pawła na pustyni tebajdzkiej w Egipcie. Hymny śpiewają na przemian zakonnicy i wierni przy akompaniamencie organów i wielkiej dętej orkiestry. Po hymnach jeden z ojców głosi Słowo Boże na temat życia św. Pawła, jego przesłania na dzisiejsze czasy oraz duchowości paulińskiej.



Pierwszą nowennę, 12 stycznia poprowadził o. Michał Bortnik, który podjął temat: „Podwoje wiary są dla nas zawsze otwarte”.

„Podwoje wiary są dla nas zawsze otwarte, tymi słowami Papież Benedykt XVI w Liście Apostolskim ‘Porta fidei’ inauguruje

cym Rok Wiary w kościele katolickim rozpoczął dialog ze współczesnym światem, a przede wszystkim z człowiekiem, który jak ów bogaty młodzieniec z Ewangelii poszukuje odpowiedzi na pytanie o życie wieczne – mówił o. Michał Bortnik - Jako że wiara nie może przecież prowadzić do nikąd, w jakąś otchłań czy pustkę oraz by rzeczywistością zazerwowaną dla nie liczonych, uczonych czy teologów, stąd też otworzyć podwoje wiary oznacza umożliwić każdemu człowiekowi dostęp do serca Ewangelii, do osobistego spotkania się z prawdą, którą jest Jezus Chrystus. Obraz Świętego Pawła Pierwszego Pustelnika udającego się na pustynię jeśli w czymkolwiek powinien dzisiaj przemawiać, to przede wszystkim w tym, iż mimo dramatycznych okoliczności Bóg paradoksalnie otworzył mu podwoje wiary, dlatego też dla duchowych synów św. Pawła ów obraz nie może pozostawać obojętnym, czy zmarginalizowanym. Wręcz przeciwnie winien stać się źródłem rzeczywistej odnowy, gdyż został on nam dany po to, abyśmy nie lękali się wejść w relacje z Bogiem, abyśmy najistotniejszego wymiaru naszej egzystencji nie przeżyli powierzchownie, a co za tym idzie wybierając życie według zasady ‘sam na sam z Bogiem’ nie zniekształcili jej”.

Na zakończenie zabrzmiała pieśń „Święty Pawle Pustelniku” Za: www.jasnagora.com

Pierwszy etap Olimpiady o Świętym Maksymilianie

Franciszkańska Olimpiada wiedzy o św. Maksymilianie Marii Kolbe w roku szkolnym 2012/2013 organizowana jest po raz siódmy. Organizatorami są Kuria Prowincjalna OO. Franciszkanów z siedzibą w Warszawie, Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie oraz Parafia Ojców Franciszkanów pw. św. Maksymiliana Marii Kolbe w Siedlcach.

Duży wkład w organizację Olimpiady mają osoby świeckie z franciszkańskiej parafii w Siedlcach. Konkurs dla młodzieży szkół gimnazjalnych i ponadgimnazjalnych ma formę teoretyczną i obejmuje trzy etapy. Pierwszy etap (szkolny) odbył się 5 grudnia 2012 r., w którym wzięło udział 87 gimnazjów z 24 diecezji oraz 40 szkół ponadgimnazjalnych z 20 diecezji. W etapie tym z pytaniami konkursowymi zmagali się 775 gimnazjalistów i 358 uczniów ze szkół ponadgimnazjalnych. Zgodnie z regulaminem do drugiego etapu (diecezjalnego) przeszło po trzech uczniów, którzy uzyskali największą liczbę punktów: 215 gimnazjalistów i 80 uczniów szkół ponadgimnazjalnych. Etap II (diecezjalny) odbędzie się w dniach: 26 lutego 2013 r. – gimnazjum, 27 lutego 2013 r. – szkoły ponadgimnazjalne. Tabela. Liczba diecezji, szkół i uczniów biorących udział w I etapie i zakwalifikowanych do II etapu Franciszkańskiej Olimpiady wiedzy o św. Maksymilianie Marii Kolbe

Za: www.franciszkanie.pl

Sercanie na popoc ofiarom tajfunu na Filipinach

6 stycznia, w święto Objawienia Pańskiego, w kościele parafialnym w Łapanowie odbyła się akcja „Serce dla Filipin” połączona z koncertem kolęd. Celem przedsięwzięcia była pomoc dla ofiar tajfunu Sendong, który pod koniec 2011 r. spustoszył m.in. Cagayan de Oro City, gdzie pracują Księża Sercanie.

Podczas wszystkich Mszy świętych w łapanowskim kościele kazania głosił ks. Piotr Chmielecki scj. W kierowanych słowach przybliżał sens Uroczystości Objawienia Pańskiego oraz opisał wydarzenia związane z tajfunem oraz ich konsekwencje, których nie udało się rozwiązać do dzisiaj.

O godz. 16 rozpoczął się koncert kolęd i pastorałek, w którym wzięły udział zespoły muzyczne z gminy Łapanów oraz zaproszeni goście. Wystąpili: Warsztat Terapii Zajęciowej z Łapanowa, kapela ludowa „Łapanowanie”, chór parafialny z Łapanowa, schola „Perłki Niepokalanej” z Łapanowa, Chór Szkoły Muzycznej I st. w Sobolowie, parafialno-gminna Orkiestra Dęta Sobolów, zespół muzyczny EKG z Bochni oraz Schola „Cud” z Kierlikówki. Po godz. 19.00 jako gwiazda wieczoru zaśpiewał Tomek Kamiński z zespołem, który zaprezentował kolędy ze swojego autorskiego repertuaru, kończąc niezapomnianym przebojem „Ty tylko mnie poprowadź”.



Pomiędzy występami zostało odtworzone połączenie telefoniczne z ks. Andrzejem Sudolem, sercaninem pracującym na Filipinach. Ks. Andrzej opowiedział krótko o zwyczajach Bożego Narodzenia na Filipinach oraz o budowie nowej wioski, której wyjątkowo mocno kibicowano łapanowskiej akcji.

Równoległe z koncertem, w podziemiach kościoła parafialnego na gości czekało wiele atrakcji m.in. ekspozycja części muzeum misyjnego z WSM Księży Sercanów w Stadnikach. Można było napić się kawy i zjeść coś słodkiego w kawiarence prowadzonej przez wolontariuszki Sekretariatu Misji Zagranicznych Księży Sercanów. Dużą popularnością cieszyła się loteria fantowa. Była również możliwość

obejrzenia filmu prezentującego skutki tajfunu Sendong.

W czasie, gdy rodzice słuchali kolęd w kościele, dzieci zostały pod opieką przedszkolank z przedszkola „Bajkowa Kraina”, które zorganizowało „kącik dla malucha”. Celem niedzielnej akcji było wsparcie duchowe i materialne dla ofiar tajfunu, który w 2011 roku pochłonął ok. 1,5 tys. ofiar śmiertelnych i zniszczył dobytek setek tysięcy ludzi na Filipinach. Dzięki zebranym w Łapanowie środkom możliwe będzie wybudowanie jednego z 600 domów, które powstaną w „Wiosce Matki Bożego Miłosierdzia”, przeznaczonych dla ofiar kataklizmu.

To już drugie przedsięwzięcie o podobnym charakterze w Łapanowie. W ubiegłym roku w czasie akcji „S.O.S. dla Afryki” mieszkańcy włączyli się w budowę szkół w afrykańskim Czadzie. Za: www.sercanie.pl

Franciszkańskie ebooki z Chorzowa

U początku chrześcijaństwa św. Paweł głosił Ewangelię na ateńskim areopagu (por. Dz 17,16-34) i w wielu innych miejscach. Dziś – jak pisał Jan Paweł II w swojej encyklice *Redemptoris missio* – „pierwszym »areopagiem« współczesnym jest świat środków przekazu, który jednoczy ludzkość. Środki społecznego przekazu osiągnęły takie znaczenie, że dla wielu są głównym narzędziem informacyjnym i formacyjnym, przewodnikiem i natchnieniem w zachowaniach indywidualnych, rodzinnych, społecznych. Przede wszystkim nowe pokolenia wstają w świecie uwarunkowanym przez mass media” (37).

W związku z powyższym, proponujemy Wam skorzystać z różnych naszych e-publicacji, które zamieszczamy poniżej. Wierzymy, że z upływem czasu zawartość tej biblioteki się powiększy.



Zachęcamy do lektury medytacji franciszkańskich na każdy dzień roku liturgicznego autorstwa o. dra Syracha Janickiego OFM z Jaworzynki, które udostępnione zostały przez nasze Franciszkańskie Centrum Młodzieżowo-Powołaniowe „Trzej Towarzysze” w Chorzowie.

Kilka lat temu medytacje wydane zostały w formie książkowej. Każdy z tomów rozważań dotyczy innego okresu roku liturgicznego: Tom 1. Advent i Boże Narodzenie, Tom 2. Wielki Post i Wielkanoc, Tom 3. i Tom 4. Okres Zwykły. Rozważania mogą stanowić cenną pomoc dla osób zainteresowanych charyzmatem franciszkańskim. Autor jest wykładowcą duchowości w Seminarium OFM w Katowicach-

Panewnikach. Ebooki dostępne są w formatach iBOOKS, EPUB, MOBI oraz PDF.

Centrum udostępniło również drobną pomoc w lekturze Krzyża z San Damiano, z którego Chrystus miał przemówić do św. Franciszka, wzywając go, by odbudował Kościół (Tomasz z Celano, Żywot drugi Rozdz. VI): o. dr Sergiusz Bałdyga OFM, San Damiano. Krzyż wezwania (iPad). Autor mieszka w Rzymie, pracuje w generalnym sekretariacie Formacji i Studiów Zakonu Braci Mniejszych. o. *Idzi Sorobur-ski OFM* Za: www.franciszkanie.pl

W Poznaniu otwarto wystawę „W służbie sacrum”

W dniu 30 stycznia w Muzeum Narodowym w Poznaniu odbyło się uroczyste otwarcie wystawy „W służbie sacrum. Z kultury muzycznej Jasnej Góry i Poznania w XVIII wieku”.

Główną ideą tej wyjątkowej wystawy jest zaprezentowanie barokowego instrumentarium, na przykładzie dwóch wybitnych zespołów muzycznych tego czasu – kapeli klasztoru Ojców Paulinów na Jasnej Górze oraz poznańskiej kapeli Kościoła św. Marii Magdaleny. Wystawa otwarta będzie do 10 marca br. Od 1 maja do 31 sierpnia 2013 r. wystawa będzie prezentowana również w klasztorze Ojców Paulinów na Jasnej Górze.

„Jest to wystawa o tyle ważna, że ma na celu przypomnieć znaczenie kościelnych zespołów muzycznych funkcjonujących zarówno przy kościołach katedralnych, kolegiackich, jak i kościołach parafialnych, i że działalność tych zespołów była płaszczyzną, na której rozwijała się niejednokrotnie wysokich lotów kultura muzyczna” – wyjaśnia o. Dariusz Cichor, definitor generalny Zakonu Paulinów.

„Zostały wyeksponowane nie tylko instrumenty muzyczne ze zbioru jasnogórskiej kapeli, instrumenty najbardziej cenne w tym zbiorze, ale również wyeksponowano pewne istotne materiały archiwalne, które pokazują pewien fragment dużego zasobu, jakim dysponuje Jasna Góra w zakresie zabytkowych muzykaliów, a więc zarówno instrumenty, na których mistrzowie wykonywali przed 200-tu, 250-ciu, 300-tu laty muzykę podczas liturgii w sanktuarium jasnogórskim, ale także partytury muzyczne, które były najczęściej bądź spisywane, bądź kopiowane właśnie w pracowni jasnogórskiej” – kontynuuje paulin.

Wystawa prezentuje także instrumentarium oraz zabytkowe partytury dotyczące kapeli Kościoła św. Marii Magdaleny w Poznaniu. „Jakkolwiek instrumentarium tej kapeli nie zachowało się do naszych czasów, niemniej instrumentarium to, w oparciu o inwentarze, zostało odtworzone z zasobów, ze zbiorów muzeum instrumentów w Poznaniu. Dzięki temu w części poświęconej muzyce kościoła farnego możemy

zobaczyć instrumenty z epoki, które były w użyciu przez muzyków tamtego okresu – opowiada o. Cichor – Oczywiście nie są to instrumenty tożsame z używanymi przez kapelę farską w Poznaniu, niemniej ten zbiór doskonale odzwierciedla, czym ta kapela była, i jakimi siłami dysponowała. Ale jest bardzo ciekawa rzecz związana z dużym zasobem archiwaliów muzycznych po tejże kapeli poznańskiej zachowanych obecnie w muzeum archidiecezjalnym w Poznaniu. Podobnie jak zbiór jasnogórski, ów zbiór poznański podlega teraz solidnym analizom, badaniom ze strony muzykologów”.



Jak wyjaśnił definitor Jasnej Góry, wystawa przyjęła nowoczesną formę: „My przyzwyczajeni jesteśmy do oglądania eksponatów w gablotach ustawionych przy ścianie lub też pośrodku sali, w tym wypadku możemy się przechadzać wokół tych instrumentów, oglądając je z każdej strony, podziwiać także ich piękno, walory techniczne i inne. Myślę, że właśnie ta ogromnie ciekawa, nowoczesna forma ekspozycji powinna zarówno w Poznaniu, jak i w późniejszym czasie na Jasnej Górze przyciągać osoby, które są zainteresowane problematyką, której dotyczy ta wystawa”.

„To jest bardzo istotne, byśmy dzisiaj, gdy wręcz w sposób oficjalny zabija się kulturę wysoką, a promuje się w społeczeństwie kulturę niskich lotów, tym bardziej tego rodzaju ekspozycje, którym zresztą w Poznaniu, a myślę także że na Jasnej Górze będą towarzyszyły odpowiednie prelekcje, przypominając jakiegoś gronu spośród polskiego społeczeństwa, jak ważną rzeczą jest kultywowanie historii, kultywowanie pamięci, nie tylko w formie wspomnieniowej, ale także z perspektywą na przyszłość, żebyśmy również i w dzisiejszych czasach myśleli o takim tworzeniu kultury, które pozostawi również po nas świadectwo tym, którzy w przyszłości będą badać nasz dorobek” – zaznaczył kapłan.

Podczas otwarcia wystawy miał miejsce koncert zespołu *Sine Pulvere* z Holandii, który wykonał muzykę z zachowanego repertuaru obu kapel zgodnie z ówczesną praktyką wykonawczą. W programie znalazły się XVIII-wieczne kompozycje pochodzące z klasztoru Ojców Paulinów na Jasnej Górze oraz z Archiwum Archidiecezjalnego w Poznaniu (m.in. utwory: M.J. Żebrowskiego, F. Perneckhera, J. Zeidlera, F.X. Brixiego).

Muzycy koncertują w składzie: Tanja Obalski – sopran, Lester Lardenoye – alt, Mark Omlvee – tenor, Matthew Baker – bas, Mike Diprose – trąbka naturalna, Jean Charles Denis – trąbka naturalna, Lucas van Helsingen – obój, obój di selva, Christopher Colin – obój & obój di selva, Ste-

phen Freeman – skrzypce, Margreet van der Heyden – skrzypce, Gesina Liedmeier – violone, Alice Humbert – pozytyw organowy.

Współorganizatorem wystawy, obok Muzeum Narodowego w Poznaniu i Archiwum

Archidiecezjalnego w Poznaniu, jest Klasztor Ojców Paulinów na Jasnej Górze. Kuratorami ekspozycji są: Patryk Frankowski i Alina Mądry. Patronatem medialnym wystawę objęło m.in. Biuro Prasowe Jasnej Góry. Za: www.jasnagora.com

Refleksja Tygodnia

LIST KOMBONIAŃSKIEGO MISJONARZA Z CZADU

Pozdrawiam Was Wszystkich bardzo serdecznie,

Przyjechałem do Doby na spotkanie ze współbraćmi z naszej prowincji, stąd korzystam z tej sposobności, aby choć kilka zdań przesłać. Minęło już kilka miesięcy od ostatniego maila. Tak naprawdę to od lipca nie miałem dostępu do internetu. Gdy przyszły miesiące opadów, to zostaliśmy odcięci od Doby. Drogi stały się nieprzejezdne choć była możliwość awaryjna przedostania się poprzez inną parafię. Do wioski naszych można jednak było dojechać, stąd jak nie padało, to pod jednym z drzew można było odprawić Mszę Świętą. Oficjalna droga z Bodo do Doby stała się przejezdna w połowie listopada.

Od września rozpoczęliśmy, pomimo trwających jeszcze opadów, nowy rok parafialny. Spotkania sektoralne, rozpoczęcie katechezy we wioskach itd... Jak w całym Kościele tak i u nas rok ten jest „rokiem wiary”. Nasz ukochany Papież Benedykt zachęcił wszystkie parafie do refleksji nad naszym „credo” a także do sięgnięcia po Katechizm Kościoła Katolickiego. Ponieważ trudno nam było przedstawić Katechizm w jego całości, zdecydowaliśmy się wybrać rozdział: 10 Przykazań Bożych. Od września do czerwca, każdy miesiąc poświęcamy na jedno z przykazań. Nasza społeczność, nasi parafianie, my sami odeszliśmy od praktykowania 10 Przykazań. Refleksja nad nimi i wcielanie w życie jest jedynym na to lekarstwem. Wielu parafian ma „cudzych bogów” i składa im ofiary a potem uczestniczy bez żadnego wyrzutu sumienia w jedynej Ofierze Chrystusa a nawet przyjmuje Komunię Świętą. Do tego doszedł nam w tym roku kolejny kłopot, bo po 5 latach przerwy rozpoczęła się inicjacja pogańska w naszym regionie. Problem w tym, że wielu, nawet naszych ochrzczonych w niej uczestniczy a jest to całkowicie niezgodne z naszą wiarą. Ludzie ten synkretyzm nie za bardzo widzą a jak widzą, to są zastraszeni przez innych. Na inicjacji jest przemoc, są tortury, a przede wszystkim składanie ofiar bożkom. Duch ten jest całkowicie sprzeczny z Ewangelią.

Jako Model życia wiarą i wcielenia 10 Przykazań obraliśmy Niepokalaną. Z tego to motywu, jak również z powodu budowy grotty dla naszej Matki Bożej Fatimskiej, której ukończenie przewidziane jest na 13 maja 2013 roku, rozpoczęliśmy pelegrynację jej statuy we wszystkich naszych 10ciu sektorach. Pelegrynacja w każdym sektorze trwa 2 dni. Rozpoczynamy od uroczystego Jej powitania, formacji, spowiedzi, nocnej procesji różańcowej i czuwania. Na drugi dzień kończymy uroczystą Mszą Świętą.



Tak więc od sierpnia do maja Matka Boża Fatimska w okolicach 13 dnia każdego miesiąca odwiedzi wszystkie sektory. Dla naszych parafian jest to coś całkowicie nowego. Co do uczestnictwa, to jest ono nadal słabe, bo i pobożności Maryjnej, ludowej, tutaj się nie praktykowało. Matka Najświętsza zrobi jednak swoje i ufamy, że rozniecanie miłości do Niej, do różańca i zawierzenie Jej Niepokalanemu Sercu doprowadzi do ożywienia parafii i do większej i autentycznej miłości do Boga i Kościoła. Któż lepiej jak nie Ona rozumie nasze smutki i troski i któż lepiej jak nie Matka Niebieska przyjdzie nam z pomocą. Postawiliśmy wszystko na Maryję a nasz jedyny plan, to Ona.

Od października rozpoczęliśmy przygotowanie katechumenów do chrztu. Mamy ich około ponad 700set. Każdego miesiąca mają kilka dni skupienia. W moich trzech sektorach mam ich około 270. Po okresie deszczowym nastąpiły dla nas także dość znaczące zmiany duszpasterskie. We wrześniu diecezja poprosiła nas o przejście na ten rok parafii Beboto, która sąsia-

duje z naszą. Tamtejszy ksiądz diecezjalny zamieszkał w naszej wspólnotie a ojciec Joao stał się proboszczem dwóch parafii. Mamy teraz dwie parafie i nie 100 a 170 wioski podzielonych na 17 sektorów. Te nowe zmiany dodały nam jeszcze więcej pracy. Jako dodatkowe wsparcie ze strony Instytutu Kombonianów, od grudnia został przydzielony do naszej wspólnoty ojciec Avellino z Portugalii. Jak we wcześniejszych listach poutarzałem, że „żniwo wielkie”, tak do tych słów naszego Pana można teraz dołożyć „bardzo wielkie”.

Od października rozpoczął się okres zbierania plonów ziemi i czas na „dożynki” we wszystkich wioskach. Nasi wierni ofiarują trochę ze swoich plonów aby wesprzeć parafię. Ostatnie tygodnie i ten okres świąteczny jest jednak trochę trudny. Nasi parafianie mają pieniądze a większość z nich wydają na alkohol. Bóg i Msza Święta jest gdzieś tam z boku na którymś miejscu. To trochę jak i u nas w Europie. Sklepy i supermarkety pełne, bo wszyscy przygotowują się do Bożego Narodzenia a w dzień Świąteczny niewielu wiernych przychodzi, aby świętować, a to przecież tu, Boże Narodzenie, bo na ołtarzu prawdziwy Bóg-Człowiek, utajony pod postacią chleba i wina.

Mógłbym jeszcze dłużej to czy owo opisywać, ale czasu nie starcza na to.

Kolejne miesiące to kolejne wyzwania pastoralne. Wielki Post to czas rekolekcji wielkopostnych, spowiedzi i adoracji. We Wielki Tydzień organizujemy rekolekcje chrzcielne dla 700 kandydatów na naszej misji. Okres Wielkanocny to okres chrztów a potem bierzmowanie, poświęcenie grotty dla naszej Pani Fatimskiej i egzaminy z katechezy.

A co do mnie, to bardzo dobrze się czuję. Nie ukrywam jednak radości z powodu wakacji, które już w tym rok... stąd do zobaczenia i niech was Bóg i Matka Najświętsza błogosławią.

Z pamięcią w modlitwie: o. Sebastian (Czad) Za: www.kombonianie.pl

W Użgorodzie sakra biskupia o. Nila Łuszczaka, OFM

Dnia 12 stycznia 2013 w Sborze Katedralnym Podwyższenia Krzyża Świętego w Użgorodzie odbyła się uroczysta hirotonia czyli święcenia nowego biskupa pomocniczego eparchii Mukaczewskiej o. Nila Łuszczaka OFM.

Głównym konsekratorem był miejscowy eparcha bp Milan Szaszik CM, a współkonsekratorami byli: abp Cyryl Wasyl SI, sekretarz Kongregacji Kościołów Wschodnich i abp Wiliam Skurla, metropolita Ruśński z Pitsburga w USA. Stolicę Apostolską reprezentował ponadto Nuncjusz Apostolski na Ukrainie abp Thomas Gallikson. Obecnych było wielu biskupów z Ukrainy i z zagranicy. Słowo Boże wygłosił sekretarz Kongregacji Kościołów Wschodnich abp Cyryl Wasyl SI. Swoją refleksję oparł na przykładzie św. Franciszka z Asyżu, który stawiając w centrum swego życia samego Chrystusa, jest doskonałym wzorem dla posługi nowego biskupa.



Bp Nil Łuszczak jest obecnie piątym biskupem z Zakonu Braci Mniejszych na Ukrainie i jedynym obrządku wschodniego. Czterej pozostali są biskupami obrządku rzymskiego. Zakon Braci Mniejszych ma obecnie: 6 kardynałów, 17 arcybiskupów i 82 biskupów.

Za: www.panewniki.franciszkanie.pl

List Abpa Hilariona w sprawie profanacji Ikony Jasnogórskiej

Metropolita Hilarion Afiejew z patriarchatu moskiewskiego, stojący na czele Wydziału Zewnętrznych Kontaktów Kościelnych, przesłał abp. Wacławowi Depo wyrazy solidarności z duchowieństwem i wiernymi Kościoła w Polsce. List nawiązuje do profanacji jasnogórskiej Ikony, do której doszło przed miesiącem, 9 grudnia ub. r.

- Ten wyraz bólu i solidarności w modlitwie jest dla nas wielkim darem dla jedności Kościoła, dla jedności wiary – zaznaczył metropolita częstochowski. – Mówi on również o zagrożeniach, które idą ze strony współczesnej cywilizacji, które są dziwnie przeciwne Ewangelii. Dlatego metropolita Hilarion widzi to również w kategoriach

wspólnego działania na rzecz ocalenia wartości, które dla nas są wartością życia. Abp Depo podkreślił również, że siostrzany Kościół prawosławny uczy nas prawdziwego kultu obrazu, który jest kultem osoby, bo ikona nie jest tylko wizerunkiem, ale obecnością Tego, kogo przedstawia.

Świątokrądztwo mające miejsce na Jasnej Górze 9 grudnia 2012 r. głębokim bólem odezwało się w sercach wierzących Rosyjskiej Prawosławnej Cerkwi, modlitewnie przychodzących do częstochowskiej ikony Przenajświętszej Bogarodzicy. Ten akt był przyjęty z oburzeniem i goryczą nie tylko przez wierzący naród Polski ale też przez prawosławnych Rosji – napisał w liście solidarności metropolita Hilarion, przewodniczący Wydziału Cerkiewnej Łączności Zewnętrznej Patriarchatu Moskiewskiego do abp. Wacława Depo, metropolity częstochowskiego. Za: www.deon.pl

Spotkanie pallotyńskich zarządów generalnych

Spotkanie trzech zarządów generalnych odbyło się 26 grudnia 2012 w Domu Generalnym Sióstr Apostolstwa Katolickiego w Rzymie. Spotkanie, które odbyło się w świątecznej atmosferze, dotyczyło następujących kwestii: aktualizacja modlitewnika wspólnot pallotyńskich, organizacja kolejnego spotkania młodzieży pallotyńskiej w Kurytybie (Brazylia) i udział w Światowych Dniach Młodzieży w lipcu 2013 roku, spotkanie szkół pallotyńskich we wrześniu 2013 roku, wymiana informacji na temat inicjatyw podjętych w trakcie roku jubileuszowego kanonizacji św. Wincentego Pallottiego w różnych częściach świata, ocena przebiegu rocznego kursu duchowości pallotyńskiej w Międzynarodowym Centrum Formacji Pallotyńskiej. Dyskusja nad przesłaniem skierowanym do wszystkich członków ZAK przez asystenta kościelnego ZAK, ks. Jacoba Nampudakama z okazji Roku Wiary. Eucharystii przewodniczył ks. François Harelimana. Spotkania to, które odbyło się w duchu pallotyńskiej komunii, jest bezwątpienia pomocą w zbliżeniu trzech wspólnot pallotyńskich, aby jeszcze lepiej realizować charyzmat pallotyński w naszych wspólnotach i w różnych działaniach apostołskich.

Za: www.sac.info

Skazano mordercę Ks. Marka Rybińskiego SDB

Chokri Ben Mustapha Bel Sadek Mesteri, 45-letni stolarz, oskarżony o zamordowanie ks. Marka Rybińskiego (1977-2011), salezjanina, misjonarza pochodzącego z Polski, został skazany przez władze sądowe Tunezji na karę dożywotniego więzienia. Ks. Rybiński został znaleziony z pod-

ciętym gardłem w garażu szkoły salezjańskiej w Manouba.

O wyroku powiadomiono w ubiegły piątek. Jak podaje Agencja "Fides", proces się przedłużał, ponieważ w ostatnich miesiącach, zgodnie ze strategią obrony, jaką zasugerowali mu jego obrońcy, oskarżony starał się wycofać wcześniejsze przyznania się do winy, twierdząc, że uczynił to pod presją.

Ks. Rybiński został zamordowany z błahego powodu – pieniędzy. Morderca zażądał pożyczki na sumę dwóch tysięcy dinarów tunezyjskich (około 1000 euro) w celu nabycia materiału do wykonania pracy, która mu została zlecona. Potem jednak te pieniądze przeznaczył na inne rzeczy. Po jakimś czasie salezjanin poprosił o zwrot szkolnych pieniędzy. Wtedy stolarz zaatakował kapłana, zadając mu wielokrotnie silne uderzenia tępym narzędziem w tył głowy i szyję. Właśnie w tych dniach, rezultat tzw. „jaśminowej rewolucji” nie był jeszcze znany, a przez Tunezję przelewały się protesty i starcia między policją i manifestantami. W tym barbarzyńskim klimacie zabójstwo polskiego kapłana podsycało obawy co do dalszego losu chrześcijan w świecie arabskim, w którym dawna równowaga zaczynała się chwiać.

Za: www.infoans.org

Polak prodziekanem wydziału prawa dominikanskiego Angelicum

Polski dominikanin ojciec Piotr Skonieczny został prodziekanem Wydziału Prawa Kanonicznego Uniwersytetu Papieskiego Świętego Tomasza w Rzymie – zwanego popularnie Angelicum.



O. Skonieczny jest dominikaninem od 2000 roku, a wcześniej ukończył Wydział Prawa Uniwersytetu Jagiellońskiego i aplikację sądową w Sądzie Okręgowym w Krakowie. Na Angelicum wykłada od 2009 roku. Wydział Prawa Kanonicznego na Uniwersytecie Papieskim Świętego Tomasza został erygowany w 1896 roku. Obecnie na Wydziale studiuje około 170 studentów z całego świata: duchownych i świeckich. Studia kanonistyczne na Angelicum są oparte na tradycji dominikańskiej, wywodzącej się od Świętego Rajmunda z Peny-

afort – żyjącego w XIII wieku dominikanina i patrona kanonistów.

Za: www.dominikanie.pl

Nowy klasztor krakowskich franciszkanów w Ugandzie

Tegoroczny Adwent i święta Bożego Narodzenia we franciszkańskiej misji w Matugga w Ugandzie miały wyjątkowy przebieg. Wiązało się to z kilkoma wydarzeniami.

Pierwszy z nich ma kontekst ogólnokościelny. Zgodnie z pragnieniem Ojca Świętego Benedykta XVI obecny rok duszpasterski jest Rokiem Wiary. W pierwszą niedzielę Adwentu w poszczególnych kaplic dojazdowych parafii Matugga wczesnym rankiem wyruszyli wierni w stronę kościoła parafialnego, aby tam w jednej wspólnocie rozpocząć Rok Wiary.

Wszyscy przeszli przez wybudowaną bramę i zostali pokropieni święconą wodą na znak, że ten rok ma być rzeczywistym odnowieniem wiary i relacji z Chrystusem. Po przejściu bramy wszyscy udali się na niedzielną Eucharystię. W związku z trwającym Rokiem Wiary w parafii są organizowane specjalne katechezy niedzielne i spotkania w małych grupach dzielenia, które mają na celu pogłębienie znajomości Credo i Katechizmu Kościoła Katolickiego.



Drugim ważnym wydarzeniem ostatniego czasu było kanoniczne otwarcie klasztoru franciszkańskiego w Matugga i ustanowienie delegatury prowincjalnej w Ugandzie. Uroczystość odbyła się 8 grudnia w Uroczystość Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny. Pierwszym gwardianem nowo otwartego klasztoru został o. Szymon Majcherczyk. Nowy gwardian Matuggi złożył uroczyste wyznanie wiary na ręce delegata prowincjalnego na Ugandę o. Mariana Gołębia. Uroczystość swoją obecnością zaszczytili ks. Ryszard Józwiak, salezjanin i siostra Maria Gaczol, którzy od ponad 20 lat żyją i posługują w

Ugandzie. Pierwszą Wigilię i święta Bożego Narodzenia bracia przeżywali już w pełnym składzie jako klasztor i wspólnota franciszkańska.

Trzecim niemniej ważnym wydarzeniem był przyjazd sióstr Franciscan Sisters of the Immaculate do Matugga. Właśnie od parafii franciszkańskiej siostry rozpoczynają swoją misję w Ugandzie. Planują założyć tu dom formacyjny dla młodych sióstr, przedszkole dla dzieci, nauczać katechez i języka angielskiego w parafialnej szkole podstawowej i podejmować inne działania duszpasterskie. Otwarcie nowego domu zakonnego przez siostry świadczy o rozwoju misji franciszkanów w Ugandzie.

Zgodnie z tradycją naszego zakonu w Uroczystość Objawienia Pańskiego w klasztorach odbywa się kolęda. Tak też było i w Matugga. Wspólnota jak i poszczególni bracia wylosowali swoich patronów, którzy jak wierzymy będą im towarzyszyć przez cały rok. Następnie poszczególne pomieszczenia i cele zakonników zostały pobłogosławione i okadzone na znak oddania klasztoru i żyjących tam braci pod szczególną opiekę Bożą. (...)

o. Adam Mutebi Klag OFM Conv

Witryna Tygodnia

PORTAL NA JUBILEUSZ BŁ. CZESŁAWA

W związku z jubileuszem 300-lecia beatyfikacji Błogosławionego Czesława, jednego z pierwszych dominikanów, powstała strona internetowa poświęcona jego postaci. Oficjalnego uruchomienia serwisu dokonał 11 stycznia podczas konferencji prasowej na temat obchodów roku jubileuszowego o. Norbert Oczkowski, promotor kultu Błogosławionego Czesława i pomysłodawca poświęconej mu strony internetowej.

„Chcemy w ten sposób przybliżyć internautom postać tego wielkiego dominikanina, by ożywić jego kult. Strona ma też służyć przekazywaniu informacji o wielu różnorodnych inicjatywach, które będą związane z jubileuszem” – mówi o. Oczkowski.

Na stronie www.blogoslawionyczeslaw.pl znajduje się obszerny życiorys żyjącego w XII i XIII wieku Błogosławionego, a także audycje, filmy i zdjęcia związane z jego postacią, teksty modlitw oraz program całorocznych uroczystości jubileuszowych. Odwiedzający serwis mogą również wpisywać intencje modlitewne kierowane do Błogosławionego Czesława. „Ma to być przedłużenie intencji, które wierni zostawiają w księdze wyłożonej w kaplicy z jego grobem w kościele Świętego Wojciecha we Wrocławiu. Będziemy je odczytywać w czasie śródowych nabożeństw ku czci

naszego Błogosławionego” – mówi o. Oczkowski.



Jubileusz 300 lecia beatyfikacji bł. Czesława

Dominującym elementem graficznym strony jest ogniasta kula – jako nawiązanie do legendy związanej z Błogosławionym Czesławem. Kula ognia miała się ukazać na niebie w czasie oblężenia Wrocławia przez Tatarów w 1241 roku – co sprawiło, że zastępy najeźdźców odstąpiły w popłochu od murów miasta. Cud ten przypisano właśnie modlitwie zakonnika.

Czesław Odrowąż urodził się około roku 1180 w Kamieniu Śląskim – w tej samej rodzinie, z której pochodził Święty Jacek. Obaj przyjęli w Rzymie habity dominikańskie z rąk Świętego Dominika, założyciela Zakonu Kaznodziejskiego. Czesław założył klasztor w Pradze czeskiej, a w 1226 roku przy wrocławskim kościele Świętego Woj-

ciecha. Przez kilka lat stał na czele Polskiej Prowincji Dominikanów, które obejmowała wtedy także Czechy. Tradycja przypisuje mu uratowanie Wrocławia od zniszczenia podczas najazdu tatarskiego w 1241 roku. Czesław modlił się o ocalenie miasta, wchodząc na wały i zachęcając obrońców do stawiania oporu – co dwa wieki później opisał Jan Długosz.

Zmarł 15 lipca 1242 roku, a jego liturgiczne wspomnienie przypada na dzień 20 lipca. W 1713 roku papież Klemens XI zatwierdził jego kult dla Zakonu Dominikanów i archidiecezji wrocławskiej, a w 1753 roku Klemens XIII rozszerzył go na wszystkie polskie diecezje.

Ponowny rozwój kultu nastąpił w połowie XX wieku, kiedy po 140-letniej przerwie dominikanie powrócili do stolicy Dolnego Śląska. W 1963 roku Paweł VI uznał Błogosławionego Czesława za głównego – obok Świętego Jana Chrzcziciela – patrona Wrocławia. Od kilku lat Polska Prowincja Dominikanów czyni starania o rozpoczęcie jego procesu kanonizacyjnego.

blogoslawionyczeslaw.dominikanie.pl

Za: www.dominikanie.pl

Zapowiedzi wydarzeń

Spotkanie magistrów postulatów i nowicjatu

Przewodniczący Komisji Życia Zakonnego KWPZM o. Jacek Waligóra OFMCap, serdecznie zaprasza wszystkich mistrzów postulatów i nowicjatu do Sanktuarium w Licheniu w dniach 4 – 6 lutego 2013 r.

Odbędzie się tam doroczne spotkanie dla tych wychowawców, tym razem poświęcone tematowi: Wypalenie magistra – zagrożenie czy utopia?

Zgłoszenia należy przysyłać do 12.01.2013 r. na adres ks. Romana Frackowiaka MIC, najlepiej na e-mail: rfrackowiak@marianie.pl, ewentualnie tel.: +48 662 312 531. Pełna opłata za udział wynosi 230 zł. Zakwaterowanie: Dom Piegrzymy „Arka”

Dojazd: Licheń Stary położony jest 16 km od Konina. Z dworca PKP w Koninie można dojechać do Lichenia autobusem.

Przewidywany program spotkania:

Poniedziałek, 4.02.2013.

- 15.00 – Rozpoczęcie spotkania – wprowadzenie
- 15.30 – Wspólna kawa
- 16.00 – Dzielenie się w grupach doświadczeniem wychowawczym
- 17.30 – Nieszpory
- 17.45 – Kolacja
- 19.00 – Adoracja Najświętszego Sakramentu
- 19.30 – Spotkanie braterskie

Wtorek, 5.02.2013.

- 7.40 – Jutrznia
- 8.00 – Śniadanie
- 9.00 – Zajęcia wykładowe (prowadzi ks. dr Artur Radacki MIC)
- Przerwa na kawę ok. godz. 10.00
- 12.00 – Eucharystia w bazylice
- 13.00 – Obiad
- 15.00 – Zajęcia warsztatowe (prowadzi ks. dr Artur Radacki MIC)
- Przerwa na kawę ok. godz. 16.00
- 17.30 – Nieszpory
- 17.45 – Kolacja
- 19.00 – Adoracja Najświętszego Sakramentu
- 19.30 – Spotkanie braterskie

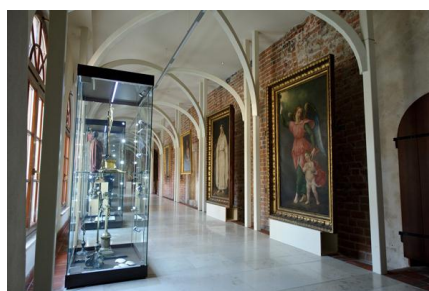
Środa, 6.02.2013.

- 7.40 – Jutrznia

- 8.00 – Śniadanie
- 9.00 – Medytacja
- 9.45 – Kawa
- 10.15 – Dzielenie się owocami spotkania
- 11.30 – Podsumowanie spotkania
- 12.00 – Eucharystia w kaplicy „Arki”
- 13.00 – Obiad i zakończenie spotkania.

Rekolekcje dla sióstr przełożonych generalnych i prowincjalnych

Centrum Wiara i Kultura w Hebdowie zaprasza Siostry Przełożone Generalne i Prowincjalne na rekolekcje, które poprowadzi o. prof. Jacek Kiciński CMF.



Jak służyć innym w duchu Jezusa Chrystusa? Szukając odpowiedzi na to pytanie trzeba "udać się na pustynię", by tam lepiej słyszeć głos Boga. Przesłaniem "w tle" proponowanych rekolekcji jest pomoc w wypełnianiu pasterskiej posługi tym osobom konsekrowanym, którym powierzono odpowiedzialność z kategorii największych: odpowiedzialność czuwania i prowadzenia wspólnoty generalnej lub prowincjalnej...

Rekolekcje odbędą się w terminie od 3 do 8 lutego 2013 r. w Hebdowie (20 km od Krakowa). Zgłoszenia: tel. 12 386 04 20, 668 864 709; e-mail: info@wiaraiakultura.pl

Sesja formacyjna dla kleryków

Nikogo dziś nie trzeba przekonywać, jak bardzo potrzebna jest formacja ludzka kandydatów do kapłaństwa. Dobrze ukształtowane człowieczeństwo kandydata do kapłaństwa to podstawa w przyszłej pracy duszpasterskiej; a dobra formacja ludzka to niezbędna pomoc w pokonywaniu kryzysów w powołaniu, w budowaniu zaufania i przyjaźni z innymi ludźmi.

Misjonarski Ośrodek Formacyjny *Vincentinum* w Krzeszowicach k/Krakowa prowadzony jest przez Zgromadzenie Księżych Misjonarzy św. Wincentego a Paulo, które

ma w swym charyzmacie troskę o formację duchowieństwa proponuje w 2013 roku sesję warsztatową dla kleryków: *Troska o powołanie – formacja ludzka*

Na sesji będą realizowane następujące zagadnienia:

- poznawanie siebie i weryfikacja własnych zachowań
- rozwijanie dobrego poczucia wartości
- nabywanie umiejętności radzenia sobie z mechanizmami zagłuszania samotności
- rozwijanie inteligencji emocjonalnej (umiejętności zarządzania swoimi emocjami)
- pozbywanie się egoizmu w życiu wspólnotowym (trening antynarzekania)
- radzenie sobie z niedojrzałą złością (obrazaniem się, chęcią ukarania)
- budowanie siły charakteru (cierpliwość, hart ducha, społeczna odwaga, gotowość do stawiania sobie wymagań i ich realizowania).

Zajęcia będą realizowane w formie wykładu wprowadzającego o kryzysach w życiu kapłańskim i ćwiczeń praktycznych nie wymagających ujawniania przed innymi własnych problemów.

Prowadzący: strona duchowa i wykład wprowadzający: ks. Jacek Lasoń CM-dyrektor Ośrodka; ćwiczenia praktyczne i zagadnienia psychologiczne: mgr Ewa Kosińska- psycholog, edukator, terapeuta współpracująca w środowisku krakowskim z licznymi seminariami męskimi w ramach wykładów i warsztatów z formacji ludzkiej. W 2010 roku prezentowała wykład *Blaski i cienie formacji do wspólnoty* w ramach Ogólnopolskiego Spotkania Rektorów Seminarium w Polsce.

Termin: 1-3 marca 2013 – zgłoszenia do 20 lutego

Rozpoczęcie w piątek o godz. 16.00, zakończenie w niedzielę obiadem o godz. 12.00. Koszt (zakwaterowanie, wyżywienie, praca z psychologiem): pokój 1-osobowy: 190 zł; pokój 2-osobowy: 170 zł od osoby.

Zgłoszenia: ks. Jacek Lasoń CM tel. 502398128
vincentinum@misjonarze.pl, jason@wp.pl
www.vincentinum.misjonarze.pl

Ks. Jacek Lasoń CM

ŚP. O. STANISŁAW CZAPIEWSKI (1911-2013) SJ

W Gdyni, 12 stycznia 2013 roku zmarł ojciec Stanisław Czapiewski, który w maju tego roku ukończyłby 102. rok życia. Sybirak, żołnierz Armii Krajowej, kapelan młodzieży polskiej w Egipcie, kierownik biura misyjnego w USA, wieloletni redaktor naczelny pisma misyjnego wychodzącego w Stanach Zjednoczonych.

Urodził się 14 maja 1911 r. w miejscowości Liniewo k. Kościerzyny jako siódme dziecko Pawła i Weroniki Czapiewskich. Po ukończeniu 4. klasy gimnazjum dawnego typu mając 16 lat zgłosił się do Towarzystwa Jezusowego i został przyjęty przez ówczesnego Prowincjała o. Józefa Sawickiego. Dnia 12 sierpnia 1927 r. rozpoczął nowicjat w Kaliszu i 13 sierpnia 1929 r. w Starej Wsi złożył pierwsze śluby zakonne. Humaniora odbywał w Starej Wsi, a następnie w Pińsku i tam zdał maturę w 1933 r. Studia filozoficzne w latach 1933-1936 odbył w Krakowie, a teologię studiował w Lublinie do wybuchu II wojny światowej.

We wrześniu 1939 r. przyjechał do Wilna, aby kontynuować studia teologiczne na Uniwersytecie Stefana Batorego. 21 grudnia 1940 r. otrzymał w terminie przyspieszonym święcenia kapłańskie z rąk abpa Romualda Jałbrzykowskiego w jego kaplicy prywatnej w Wilnie. 15 czerwca 1941 r. jako młody kapłan został aresztowany przez Rosjan i zesłany na Syberię.

15 stycznia 1942 r. został zwolniony ze zsyłki i przedostał się do tworzonej w tym

czasie Armii Polskiej. 5 marca 1942 r. otrzymał przydział do X Dywizji Piechoty, stacjonującej w Ługawoj (kilka godzin jazdy pociągiem na wschód od miasta Ariz w kierunku Ałma-Aty, pod chińską granicę).



W wojskowym mundurze, z odznakami kapitana i z krzyżykiem kapelańskim zaczął stawiać pierwsze kroki w wojskowym duszpasterstwie w 28. Pułku Piechoty. Przeszedł wtedy szlak przez Kazachstan i Środkowy Wschód do Bejrutu. Od maja 1944 r. był kapelanem Szkół Junackich i

Młodszych Ochotniczek z przydziałem do 1. Junackiej Szkoły Mechanicznej w Tel-El-Kebir (Egipt). Okres czteroletniej opieki nad młodzieżą uratowaną z „niehumanitarnej ziemi” uważał za ogromnie doniosłą życiową misję. Po ewakuacji szkół do Anglii w lipcu 1947 r. zwolnił się z Armii Polskiej i w kwietniu 1948 r. wyjechał do Stanów Zjednoczonych do Weston koło Bostonu, gdzie ukończył studia. W 1949/50 w Pamfred (Prowincja Nowej Anglii), odbył Trzecią Probację, a ostatnie śluby zakonne złożył 2 lutego 1952 r. w Chicago.

Zamierzał wtedy wyjechać na misję do Afryki, ale przełożeni zatrzymali go w Stanach Zjednoczonych, gdzie w 1950 r. utworzył biuro misyjne. Tę działalność prowadził przez 36 lat, a jej głównym celem było wspieranie finansowe misjonarzy w ówczesnej Północnej Rodezji (dzisiejsza Zambia). Redagował wówczas pismo „Polonia dla Misji Rodezyjskiej”, którego nazwę zmieniono w 1953 r. na „Pionierski trud”, a w 1966 na „Wśród Ludu Zambii”. W tym okresie wspierał materialnie wiele inicjatyw podejmowanych przez ks. abpa Adama Kozłowieckiego SJ.

Po zakończeniu tego zaangażowania na rzecz misji w 1987 r. osiadł w Hamtramck w USA w parafii św. Władysława i pomagał miejscowemu proboszczowi. W 2005 r. powrócił do Polski i zamieszkał w kolegium jezuitów w Gdyni. Za: www.deon.pl

ŚP. KS. MARIAN MADLEWSKI (1934-2013) SDS

Przekraczająca półwiecze kapłańska posługa ks. Mariana była świadectwem wierności przyjętym przed laty zobowiązaniom. Troska duszpasterska o parafian w Trzebnicy, Gorzowie Wielkopolskim, Mikołowie, Trzebnini oraz Bielsku-Białej, poświęcenie się głoszeniu Słowa w czasie wielu serii misji i rekolekcji parafialnych oraz zabieganie o dobro salwatoriańskich wspólnot zakonnych, były realizacją młodzieńczych marzeń o kapłaństwie, a owoce jego działalności stanowią dzisiaj wielką wartość.

Ks. Marian Madlewski urodził się dnia 26 września 1934 roku w miejscowości Czapple Wielkie koło Miechowa. Myśl o kapłaństwie pojawiła się u niego już we wczesnych latach młodzieńczych i z biegiem czasu coraz bardziej go nurtowała. Po ukończeniu siódmej klasy szkoły podstawowej, za radą proboszcza, skierował swoje kroki do klasztoru salwatorianów w Krakowie-Zakrzówku. Uzyskawszy wymagany wiek, dnia 14 sierpnia 1952 roku,

został przyjęty do nowicjatu Towarzystwa Boskiego Zbawiciela w Bagnie i otrzymał imię zakonne Cyprian. Pierwszą profesję zakonną złożył dnia 15 sierpnia 1953 roku w Bagnie, a wieczyste śluby zakonne dnia 15 sierpnia 1957 roku, również w Bagnie.



Święcenia kapłańskie przyjął dnia 29 czerwca 1960 roku w Bagnie z rąk bpa Andrzeja Wronki. W roku akademickim 1960-1961 uczestniczył w tzw. tricinium

czyli studium pastoralnym w WSD Salwatorianów w Bagnie. Do uczestnictwa w nim zobowiązywał kapłanów zakonnych po ukończeniu studiów seminaryjnych Papież Pius XII w Konstytucji Apostolskiej „Sedes Sapientiae” (1956 rok).

Z dniem 29 sierpnia 1961 roku Ks. Marian podjął obowiązki wikariusza salwatoriańskiej parafii w Trzebnicy. Pismem z dnia 26 stycznia 1966 roku powierzono mu funkcję konsultora trzebnickiego domu zakonnego. Dnia 31 sierpnia tego samego roku został mianowany wikariuszem parafii katedralnej pw. Wniebowzięcia NMP w Gorzowie Wielkopolskim. Równoległe, od listopada 1967 roku, był konsultorem wspólnoty zakonnej w Krzyżu Wielkopolskim. W czerwcu 1968 roku biskup gorzowski mianował go zastępcą diecezjalnego dyrektora ds. misji zagranicznych. Dekretem ordynariusza katowickiego z dnia 19 stycznia 1970 roku został mianowany proboszczem parafii pw. NMP Matki Zbawiciela w Miko-

łowie. Przełożony prowincji powierzył mu również urząd superiora i funkcję ekonoma miejscowej wspólnoty zakonnej. Dnia 3 czerwca 1972 roku został przełożonym domu zakonnego w Trzebnicy. W październiku następnego roku mianowano go konsultorem ds. apostolatu w prowincji polskiej salwatorianów. Z dniem 24 sierpnia 1981 roku objął urząd proboszcza parafii pw. Najświętszego Serca Pana Jezusa w Trzebnicy. W miejscowej wspólno-

cie, od czerwca 1984 roku, pełnił również funkcję konsultora. Dnia 30 czerwca 1990 roku został skierowany do pracy w apostolacie misji i rekolekcji parafialnych w charakterze misjonarza i rekolekcjonisty ludowego z zamieszkaniem w domu zakonnym w Międzywodziu. Końcem czerwca 1993 roku powierzono mu urząd wicesuperiora tej wspólnoty. Dnia 1 lipca 2002 roku zlecono mu obowiązki pomocy duszpasterskiej w parafii pw. NMP Królowej Świata w

Bielsku-Białej (Mikuszowicach Śląskich). W miejscowej wspólnotie pełnił również funkcję konsultora i urząd wicesuperiora.

Ks. Marian Madlewski zmarł dnia 7 stycznia 2013 roku w Szpitalu im. Jana Pawła II w Bielsku-Białej. Pogrzeb odbył się dnia 10 stycznia 2013 roku w kościele pw. NMP Królowej Świata w Bielsku-Białej. Został pochowany w grobowcu na miejscowym cmentarzu parafialnym. Za: www.sds.pl

ŚP.O. FELIKS DEZYDERIUSZ SIEDLECKI (1936-2013) OFM

W uroczystość Objawienia Pańskiego, w niedzielę 6 stycznia 2013 r. w godzinach przedpołudniowych, w szpitalu w Krakowie odszedł do Pana nasz Współbrat – o. Feliks Dezyderiusz Siedlecki OFM. Przeżył 76 lat, jako kapłan 28 lat, w Zakonie 50 lat.

Śp. o. Feliks Dezyderiusz Siedlecki OFM, syn Andrzeja i Franciszki zd. Wiącek, urodził się 23 maja 1936 r. w Radoni (pow. Opoczno, diecezja sandomierska, obecnie radomska). Do Zakonu Braci Mniejszych pierwszy raz wstąpił w 1955 r. w Jarosławiu. Tercjarską profesję zakonną złożył 16 marca 1957 r. w Krakowie, pierwsze śluby czasowe 29 kwietnia 1959 r. w Przemyślu. Przebywał w klasztorach: w Jarosławiu, Krakowie, Przemyślu i Wieliczce; pełniąc obowiązki krawca i zakrystiana.

Na skutek represji ze strony ówczesnych władz komunistycznych, musiał opuścić Zakon w 1961 r. Jako przebywający poza zakonem odnowił profesję czasową w Koninie 21 września 1962 r. Do Zakonu powrócił w 1968 r., ponownie rozpoczął nowicjat w Przemyślu w 1969 r., gdzie 29 sierpnia 1970 r. złożył pierwszą profesję

zakonną oraz 29 sierpnia 1973 r. śluby wieczyste.



W 1974 r. rozpoczął naukę w Liceum Ogólnokształcącym dla pracujących w Przemyślu, które ukończył egzaminem maturalnym w 1978 r. W 1984 r. ukończył studia filozoficzno – teologiczne na Instytucie Księży Misjonarzy w Krakowie. Święcenia kapłańskie przyjął z rąk biskupa

Albina Małysiaka w dniu 28 kwietnia 1984 r. w Krakowie.

Pełnił posługę duszpasterską najczęściej jako wikary domu i parafii oraz ekonom w klasztorach: w Przemyślu, Krakowie, Warszawie, Zakliczynie oraz w Somma Vesuviana we Włoszech. W latach 1984 – 1987 był Magistrem Junioratu, 1987 – 93 gwardianem Wspólnoty w Warszawie – Mokotowie, zaś w latach 1993 – 1996 Definitorem Prowincji oraz Wicemagistrem Nowicjatu. Od marca 2010 r. należał do Wspólnoty w Krakowie – Bronowicach. Był bardzo pilny w wypełnianiu obowiązków zakonnych i duszpasterskich.

Msza św. pogrzebowa śp. o. Feliksa Siedleckiego OFM odbyła się w piątek 11 stycznia w kościele pw. Stygmatów św. Franciszka z Asyżu w Krakowie – Bronowicach. Za www.ofm.krakow.pl

Przepraszamy za zmianę imienia ŚP. Ks. Władysława Węglarza SDS w poprzednim numerze Biuletynu

Życie Zakonne

Serwis informacyjny

Konferencji Wyższych
Przełożonych Zakonów Męskich w Polsce